

სადღესასწაულო განგება წმიდისა დიდისა მეფისა ვახტანგ გორგასალისა

დიდ მწუხრსა ზედა
ვჰგალობთ ნეტარ-არს კაცსა, I აღსავალსა
უფალო ღაღად-ვყავსა ზედა დასდებელი

მუკლი 8. წმიდისა ვახტანგისი ხმაჲ 4. მოგიცემიეს

გერწმუნა რაჲ საყდარი მამა-პაპათაჲ, გარდაემატე ძუელთა, გინა ახალთა მეფეთა ღუაწლთა, ქრისტე აღიარე ღმერთად და მეუფედ და ქუელისმოქმედად და მკსნელად და მძლედ ყოველთა მთავრობათა და უმაღლეს კელმწიფებათა, ამისთჳსცა წარგიმართა ქრისტესმოყუარჳ იგი მეფობაჲ შენი, ახოვანო მეფეო ვახტანგ! იესუ ყოვლად ძლიერმან და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

დაღათუ იყავ ასაკითა უსრული, უმაგალითო სიმკნჳ აჩუენე და თჳთ წარუძედ ლაშქარსა წინამბრძოლსა, გარნა არა ძალითა თჳსითა იქალოდი, არამედ ძალითა ღმრთისაჲთა, და ვითარცა დავით გოლიათს, ეგრეთვე შენცა მძლე ექმენ სხუათა უმეტეს ბუმბერაზთა, ოვსთა – თარხანსა და ბაყათარსა, შემდგომ აღუზახე სპათა თჳსთა და ბრძოლათა შინა უსასტიკესთა სძლე რაჲ ოვსთა და ხაზართა, მათ მიერ წარტყუენილი დაჲ შენი გამოიკსენ, ახოვანო, და დიდებაჲ მიეც სამებასა წმიდასა.

ვითარცა გული შენი, განბრძობილი შჯად ერისა შენისა, იყო კელთა შინა ღმრთისაჲთა, სწორუპოვარო მეფეო ქართველთაო, ეგრეცა ღმობიერ ჰყვენ გულნი ჩუენნი ფიცხელნი აწ ტკბილთა წყალობითა შენითა და წარმართენ სღვანი ჩუენნი მცნებათა მიმართ საღმრთოთა, რაჲთა შეგუჭურნეს ჩუენ კელითა თჳსითა უძლეველთა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ზედა, იესუ ყოვლადძლიერმან და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

მეფობდი რაჲ ზეგარდამოჲთა მით მადლითა, ვითარცა ახოვანმან მოღუაწემან და მძლე-მძლავრმან, აღიჭურვე მკლავნიცა მოწყუედად წინააღმდეგოთა ღმრთისაჲთა და ერი შენი, წმიდაჲ და სამეუფოჲ, უშიშად დაიცევე, ხოლო კლარჯეთი და აფხაზეთი შემოუმტკიცე კუალად ქუეყანასა შენსა და საზღუარნი იბერიისანი განავრცენი, ამისთჳსცა ღირს იქმენ, სასუფეველსა ცათასა, სანატრელო მეფეო, ვახტანგ! რომელი დაგიმკვდრა იესუ ყოვლადძლიერმან და და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

სკიპტრისმპყრობელთა შორის უსაჩინოსო! ყოველსა ქუეყანასა განსცა კმაჲ შენი ქრისტემან, და ურიცხვსა მტერსა დასცა ზარი შენი, და შიშნეულად გერჩდეს ყოველნი, არამედ აწ მოიწია ჩუენ ზედა მწუხარებაჲ ძლიერი და ფრიად შეძრწუნებულ ვართ და გვეშინის, რამეთუ გვერივნეს მტერნი ცოდვათა ჩუენთათჳს და მიგვტაცეს ძირ-ძუელნი მხარენი, ხოლო შენ შემოგჯკრიბენ მამულნი განბნეულნი, და ურთიერთმტერობისაგან გჳკსენ მართლმორწმუნენი ერნი, რაჲთა არა ვიქმნეთ საცინელ უღმრთოთა და წარმართთა და უსჯულოებისადმი არა მივიდრიკოთ შენდამი მგალობელნი

დიდებაჲ... ხმაჲ 2

გონებაჲ შენი უენებლობითა განაბრწყინვე და საღმრთოჲთა სიმდაბლითა განაშუენე, ჳ, საკურველ-მაღალო კელმწიფეო, რამეთუ მეუფეები რაჲ ზეგარდამოჲთა მით მადლითა, აღამაღლებდი ჯუარსა საღმრთოჲსა ძლევისასა, რომლისა მიერ წარსწყმინდე მტერნი იგი მბრძოლნი ქრისტესნი და მშუდობასა შინა განამტკიცენ მართლმადიდებელთა სარწმუნობაჲ, რომლისათჳსცა მზემან სიმართლისამან განგანათლა შენ და მნათობად ცის-კიდეთა გამოგაჩინა.

აწღა...

ვინ არა განატრიდეს შენ, ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძმ მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოჲსა გამოვიდა გამოუტქმელად კორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთჳს კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად ჰირთასა განიკვეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევენელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატროსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათჳს სულთა ჩუენთასა.

შესლვად წარდგომა დღისა და საკითხავი 3

მესამე მეფეთა საკითხავი (თავი 8).

წინასწარმეტყულება ისაიასი საკითხავი (თავი 1).

წინასწარმეტყულება ისაიასი საკითხავი (თავი 1).

იხილეთ კა მაისს (ძვ. სტ) წმიდა ელენესა და კონსტანტინეს ხსენების დღეს.

ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა და ვახტანგისა

მოვედით, ზ, მწყობრო ქართველთა, და ვადიდებდეთ ქრისტესა ღმერთსა, რომელმან გამოაჩინა ნეტარი ესე და მკნწ კელმწიფს, ვინაჲცა აღაშენა ტფილის-ქალაქი ჩუენი დიდებული და წმიდანი ეკლესიანი და მის მიერ დაემტკიცა თვთმყოფადობაჲ ეკლესიისაჲ საქართველოსა შინა.

სკიპტრაჲ შენი თვთ-მპყრობელობისაჲ ზღუდელ უბრძოლველად გვივის ქართველთა ერსა, ქრისტეს სისხლითა მოსყიდულთა და განთავისუფლებულთა, და ერად საზეპუროდ აღნიშნულთა და აღწერილთა, საჩინოო, ახოვანო, მკნეო, სახელოვანო გვრგვინოსანო, წმიდაო ვახტანგ გორგასლანო, რამეთუ ესრეთ გუექადაგა, გუებრძანა და განგუეჩინა შვილთა აღმოსავლეთისათა და ძეთა მართლმადიდებელთა.

არა კაცთაგან მიმღებელ იქმენ შენ წოდებისა, მსაჯულო სიმართლისაო, არამედ გამორჩევითა მით ზეგარდამოძთა, გამოვიჩინა ქრისტემან მეუფემან, და მით მოგმადლა შენ კელმწიფებაჲ და მფლობელობაჲ საზეპუროსა ერსა ზედა, არამედ აწ ევედრე ქრისტესა, რაჲთა მოიხილოს ერსა თუსსა ზედა, რომელსა არა აქუს სიტყვსებაჲ წინაშე მისა, და დაიცვას ყოვლისაგან ჭირისა.

ვითარცა ძუელნი მატანენი გუაწყებენ, ლუაწლითშემოსილო, იყავ საკუთართა შორის სპარსთა მეფისაჲთა და დისწული რანის ერისთავისა ვარაზ-ბაკურისაჲ, და სპარსთა თანა წარხუედ რაჲ ბრძოლად ბერძენთა ზედა, საღმრთოჲსა ჩუენებისა მიერ გეუწყა, რაჲთა არა ბრძოდე მართლმორწმუნეთა მათ თანა, რომელნი მსახურებენ ცეცხლთა და არა ღმერთსა. და მიერთგან აღადგინე მშუდობაჲ შუამდგომლობითა პეტრე მღვდლისა და სამოელ ბერისაჲთა და აღამაღლე გვრგვინი მართლმადიდებელთაჲ.

ეკა, რაბამი დიდებულებაჲ შეგძინა შენ სიმკნემან, უძლეველო მეფეთა შორის, რამეთუ საცეცხლენი იგი აღპყრობითა და ამალღებითა ძელისა ცხორებისაჲთა დაამკუე, და ცეცხლ-მსახურნი განასხნე, ხოლო ეპისკოპოსი, სპარსი ბინაქარ, რომელიცა იჩემბდა სარწმუნობასა, საპყრობილესა შეაგდე, დიდო მეფეო, და დასვი სხუაჲ, ჭეშმარიტი ეპისკოპოსი მცხეთას, ღირსი მიქაელ.

დაადგინე რაჲ პეტრე მცხეთას კათალიკოზად ქართლისა, ხოლო სამოელ მონაზონი ზემო ეკლესიასა ეპისკოპოსად, დასხენ სხუანიცა ეპისკოპოსნი მადლითა ღმრთისაჲთა: კლარჯეთსა, და ერუშეთს, წუნდას, მანგლისს, ბოლნისს, რუსთავსა და ნინოწმიდას; ჭერემს, ჩელეთს, ხორნაბუჯსა, აგარაკსა და ნიქოზსა, ხოლო თვთ დაჯექ უჯარმასა, გარნა მოელოდი რაჲ სპარსთა, მეფეო ვახტანგ, ამაგრებდი ციხე-ქალაქთა ივერიისათა.

ესმათ რაჲ უსჯულოთა მათ ნათესავთა შენთა, მართალო და დიდო მეფეო, რამეთუ ცეცხლ-მსახურნი განასხნე, განძუნდეს შენზედა ამპარტავნებითა, და ურიცხვითა მკედრობითა აღილაშქრეს და ენებათ დამორჩილებაჲ ქართველთაჲ, ხოლო შენ არა შეშინდი შიშისაგან მძლავრთაჲსა, არამედ განამამაცე გუნდი ლომებრთა ვაჟკაცთაჲ, და მორტყმული საჭურველითა და განმკნობილი ბრძოლად ოთხ თუემდე ბრძოდი უსჯულოთა.

ჰყავ რაჲ სპარსთა მიმართ ბრძოლაჲ დიდებული, აღმასისა კრმლითა სასტიკად სრვიდი სპასა მათსა, ვითარცა ლომი კანჯართა და სძლიე სასოებითა ჯუარცმულისაჲთა, ხოლო ივინი უყოდენ ურთიერთას: „ღურ აზ გორგ-ასლან“, რომელ არს: „ეკრძალეთ თავსა მგლისასა“, რამეთუ სახოვნებაჲ მგელ-ლომისაჲ გაქუნდა მუზარადსა ზედა ოქროვანსა, და მიერთგან, სახელ გედვა შენ, მეფეთა შორის უძლეველო, – გორგასლან, ხოლო „ვახტანგიან-გორგასლიანი“ ეწოდა დროშასა ქართლოსიანთასა, ამისთუს სიხარულითა აღვივსებით და მადლობასა შევსწირავთ ქრისტესა, გვრგვინოსანმყოფელსა შენსა.

ჟამსა ბრძოლისასა შეიპყრეს სპარსთა გამზრდელი ცოლისა შენისაჲ რაჟდენი, თუსტომი მათი, რომელმანცა მრავალნი სპარსნი გოლიათნი ბრძოლასა შინა მოკლა, და უბრძანეს სარწმუნოებისა დატევებაჲ, გარნა მან ილუაწა ქრისტესთუს ლუაწლი იგი უკუდავებისაჲ, ხოლო შემდგომად მისა შენცა შეიმოსე ქრისტესთუს და შჯულისა

მისისათვის გზრგზნი მოწაძეობისაჲ, ღმრთივგზრგზნსანო მეფეო, კეთილმსახურო, კელითა უღმრთოთა სპარსთაჲთა.

ახოვანო, წყობათა შინა და გამოცდილო და რჩეულო მკედარო და დიდებულო მეფეო ქართველთაო, პირველმოწამისა რაჟღენისა თანა, ითხოვე ქრისტეს მიერ შეურყეველად დაცვაჲ ეკლესიათაჲ, და მოცემად ჯუარითა ძლევაჲ ერსა ჩუენსა, და სიმტკიცს მორწმუნეთა და ამაღლებაჲ რქისა მათისაჲ, მწვალებელთა მათ ზედა, მშუღობაჲ სოფელსა და მგალობელთა შენთა დიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ... ხმაჲ 5

ღღეს იხარებს კრებული ესე ღმრთივ-შეკრებული, და კსენებასა შენსა წმიდასა პატივს-სცემს ყოვლად-ქებულად მკობელი: გიხაროდენ, გმირო იაღბუზისაო, გოლიათო, მთისა კავკასიონისა მოძრეველო; გიხაროდენ, ახოვანო და უძლეველო, დარიალანისა კარისა დამხშველო; გიხაროდენ, ოვსთა და ხაზართა ქედმაღლობისა და კადნიერებისა დამამდაბლებელო; გიხაროდენ, სასოებითა ღმრთისაჲთა მტერისა აღლესულისა მახვლისა დამღეწველო; გიხაროდენ, განლაღებულთა მათ ბარბაროზთა ღონისა შემმუსრველო; გიხაროდენ, კაცთა შორის საკვრველო მეფეო და დიდებულო მოღუაწეო, წმიდაო ვახტანგ გორგასალანო!

აწღა ღმრთისმშობლისა.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი, ხმაჲ 2

კსენებაჲ შენი ყოვლად პატიოსანი, განაცისკროვნებს კიდეთა ღმრთივცნობისა ნათლითა, ძლევაშემოსილო, ბრძენო კელმწიფეო, რამეთუ შენ მეფეთა შორის სიმქნისა ღუაწლისა მოღუაწებითა კეთილმსახურად გამოჩნდი და შჯულნი დაიმარხენ ზეციერისა მეუფისანი, რომლისათვისცა სათნო-ყო სიკეთს მეფობისა შენისაჲ მეუფემან ჩუენმან, და კელმწიფეთა სახელისა და დიდებისა შარავანდედად გამოგაჩინა.

მუკლი. აღვამაღლო რჩეული ერისაგან ჩემისა, ვპოვე დავით მონაჲ ჩემი.

მოიღე რაჲ ღმრთისაგან პატივი და ნიჭი მეფობისაჲ, სურვილი წმიდისა მეფისა მირიანისაჲ ჯეროვნად აღასრულე, და მონასტერი ჯუარისაჲ იერუსალმსა შინა ღმრთივბრწყინვალედ აღმართე, ხოლო ივერიისა ყოველნი საყდარ-ეკლესიანიცა არა დაუტევე, და მერსა, შინდობნისა და ახიზისა მონასტერნი დააარსე და მოწყალებითა იესუს ღმრთისა მსგავსითა წყალობითა დიდითა აღავსნე.

მუკლი. ამისთვის გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

აწ იხარებს და განსცხრების ივერთა ეკლესიაჲ კსენებითა შენითა, და იქადის და ღაღადებს ეკლესიაჲ ჯუარისაჲ და მეტეხი მადლითა და დიდებითა შენითა, ხოლო ჩუენ მხილველნი ნიქოზისა და ბეთლემისა, გუემინის რაჲ დაღუმებად, სარწმუნოებითა და სასოებით გადიდებთ, და ვითარცა ტფილისისა დამაარსებელსა და ეკლესია-მონასტერთა აღმაშენებელსა, გალობითა ქებისაითა დაუცხრომელად გიღაღადებთ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

უფლისა მიერ კურთხეულო და სვე-ამაღლებულო კელმწიფეო, გიხაროდენ, განუშორებელ არს შენგან მარადის წყალობაჲ ღმრთისაჲ, რამეთუ ღუაწლი კეთილი მოგიღუაწებიეს, სრბაჲ აღგისრულებიეს და სარწმუნოებაჲ დაგიმარხავს საქმითა კეთილითა განსრულებული, ამისთვისცა მიითუალე სიმართლისა იგი გზრგზნი, უძლეველო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, რომელი მოგანიჭა შრომათა წილ შენთა წმიდათა, იესუ ყოვლადძლიერმან და მქსნელმან სულთა ჩუენთამან.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობელო, სასოო ყოველთა მკედრებელთა შენთაო, შენგან სასოებაჲ გუაქუს, შენგან ვიქადით, შენდა მომართ არს ყოველი სასოებაჲ ჩუენი, მეოხ გვეყავ შენგან შობილისა მიმართ სულთა ჩუენთათვის.

ცისკრად ღმერთი უფალსა ზედა, ტროპარი წმიდისა 2-გზის, დიდება და აწღა ღმრთისმშობლისა, აღდგომისა.

ტროპარი წმიდისა მეფისა ვახტანგ გორგასლისა

ძლევანი ყოვლად დიდებულნი საჭურველითა ცხოველსმყოფელისა ჯუარისაითა წარმართენ, საწუთოჲ სამეფოჲ სიბრძნითა განაგე და ეკლესიაჲ ქართლისაჲ ღუაწლითა შენითა განაშუენე, და აწ იხარებს წინაშე უკუდავისა მეუფისა, წმიდაო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ ჩუენ ცოდვილთა.

კურთხევასა ზედა პურისასა, ტროპარი წმიდისა ვახტანგისი 2-გზის და ღმრთისმშობელი ქალწული.

შემდგომად I კანონისა, წარდგომა

ზეცისა სუფევისა მკურვალედ სურვილითა, მეუფესა და ღმერთსა ყოველთასა, გონებითა უბიწოდთა ჰმსახურე, და მიუდრეკელ ხვილოდი რაჲ საშუალ, გზასა მას სამეუფოსა, წარმართე ერნი მცნებათა მიმართ საღმრთოთა, განიოტე ცოდვისა ბნელი და განანათლე სავესებაჲ ქრისტესს მორწმუნეთა, ეგრეთვე აწ სულთა ჩუენთათჳს გამოქსნაჲ ითხოვე, ღირსო მეფეო, და გუძღვიდე ჩუენ სლვად გზასა მას მცნებათასა და შენთანავე ღირს-ყოფად სასუფეველსა ცათასა.

დიდებაჲ... იგივე. აწღა ღმრთისმშობლისა.

საღმრთო სამკურვარებელ-იქმენ სიტყუსა, მხოლო ყოვლად წმიდაო დედაო და ქალწული, სიწმიდითა ანგელოზთა უმაღლესო, უფროჲს ყოველთა შეცოდებითა მე მტკვერ-ქმნილი და კორციითა შეგინებული განმწმიდე ვედრებითა შენითა საღმრთოდთა წყლითა და მომძადლე, წმიდაო, დიდი წყალობაჲ.

შემდგომად II კანონისა, წარდგომა

მხიარულითა გულითა მოვრბიოდეთ, მორწმუნენო, ტადარსა ღმრთისასა, დავებროთ ნესტუსა გალობათასა, და განვსცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მონარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა ძლევაშემოსილისა მეფისა ჩუენისასა, და ვადიდებდეთ ქსენებასა მისსა ყოვლად ბრწყინვალესა და საკელოვანსა. **დიდებაჲ. იგივე. აწღა ღმრთისმშობლისა.**

წინათ დასახავს გედონ მიდგომილებასა, ხოლო დავით მოუთხრობს შობასა შენსა, ღმრთისმშობელი, რამეთუ გარდამოხდა ვითარცა წვიმაჲ საწმისსა ზედა სიტყუაჲ მუცელსა შენსა, რომელმანცა აღზარდე იგი უთესლოდ ქრისტე ღმერთი ჩუენი, ქუეყანაო წმიდაო სოფლისა ცხორებაო, მიმადლებული.

შემდგომად სადიდებელისა წარდგომა

რომელმან მხეებრ მოჰფინე წყალობაჲ ღმრთისაჲ ყოველთა მკურთა ქუეყანისა შენისასა და განსწავლენ ქართველნი სიწმიდითა ცხორებად და სიმართლითა სლვად, აწ მოგუეც გულისკმის-ყოფაი შეცოდებათა ჩუენთაჲ, და გუკსენ მარადის საბრკეთაგან ეშმაკისაჲთა და მზაკუარებათაგან კაცთაჲსა. **დიდებაჲ... იგივე.**

აწღა ღმრთისმშობლისა.

განახლენ, წმიდაო, საღმრთოდთა შობითა შენითა, განხრწნილი ვნებათა შინა ქუეყანისა შობილთა მოკუდავი არსებაჲ, და აღადგინენ ყოველნი სიკუდილისაგან უხრწნელებისა ცხორებად, ამისთჳს ჯერისაებრ გნატრით შენ, ქალწული, უფროჲსად ყოვლად საგალობელი.

აღსავალი I, მეოთხე ხმისა

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძუნან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთჳს გვედრები: შემწე მეყავ და მიკსენ, სახიერ.

რომელთა გბულთ სიონი, სირცხვილეულ-იქმენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განხმული თივა შეგჭამნესთ გეენიამა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცხოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების, და განბრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

წარდგომა, ხმაჲ 4

და აღვაძალლო რჩეული ერისაგან ჩემისა.

მუკლი: ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

ყოველი სული. სახარებაჲ იოანესი, თავი 10, მუკლი 9. (ჰრქუა უფალმან მოსრულთა მათ ჰურიათა...) დასასრული, მუკლი 17. (და ერთ მწყემს...)

შემდგომად 50 ფსალმუნისა,

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

მეოხებითა დიდისა მეფისა წმიდისა ვახტანგისა, მოწყალეო, აღკოცე ცოდვათა ჩუნთა სიმრავლენი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მეოხებითა ღმრთისმშობელისადათა, მოწყალეო, აღკოცე ცოდვათა ჩუნთა სიმრავლენი.

მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალეობითა შენითა, აღკოცე უმჯულობაჲ ჩემი და შემიწყალე მე, ღმერთო.

შემდგომ ამისა დასდებელი

ქსენებაჲ შენი აღმოგზბრწყინდა ჩუენ დღეს, ვითარცა მირონი აღმონადენი, რამეთუ ქრისტე შეიყუარე და ქართველნი განამტკიცენ, შიშით მონებად ღმრთისა და ერთგულობით უფალთა თუსთა, და ტაძარნი: მაცხოვარისაჲ, ჯჳურისა წმიდისაჲ და ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისაჲ დედა ქალაქისა ჩუნისა ზღუდელ და გოდლად აღგუმართენ.

კანონი ღმრთისმშობლისა, ძლისპირითა მუკლი ვ,

(იხილეთ მეფეთა სადღესასწაულო მსახურებაში.)

სხუაჲ კანონი წმიდისა, მუკლი 8

გალობა 1, უგალობდითსა, ხმაჲ 4 გუერდი

ძლისპირი: ქუეყანასა მწყურნებსა, ვითარცა ხმელსა, განვიდა და შრომათაგან ეგვიპტისათა განერა ერი ისრაელთაი, დაღადებდა: მკსნელსა ჩუნესა და უფალსა უგალობდეთ.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ჰ მეუფეო, ქრისტე ღმერთო სახიერო, რომელი ესე აწ მძლავრობს და მეუფებს ჩუენ შორის ცოდვაჲ, ვედრებითა კეთილმსახურისა მეფისა ვახტანგისადათა მიკსენ მისგან და განმადლიერენ მე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

აღიღე ჯჳარი, რომლისა მიერ მოქალულ-იყავ შენ, სამ-გზის სანატრელო მეფეო, და წინამძღურებითა სულისა წმიდისადათა და წინაღმართ უწყებითა ღმრთისადათა წარმართენ სლვანი შენი მცნებათა მიმართ საღმრთოსა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

მცნებანი ღმრთისანი, ვითარცა ქუეყანამან რჩეულმან შეიწყნარენ, და მართლმორწმუნენი შეიყუარენ, ხოლო ცეცხლისმსახურნი განასხენ და საცეცხლურნი მათნი დაშრიტენ.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვედრებად შენდა არა დავსცხრებით, მსწრაფლ-შემწეო ჩუნო კელმწიფეო, და მოვივლტით პატიოსანსა ხატსა შენსა წმიდასა და ვითხოვთ შენ მიერ შეწვენასა მარადის, დიდებულო.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ვითარცა ხარ კელმწიფჳ უძლეველი და ღუაწლით შემოსილი, ყოვლად ქებული და თანა შემწე სარწმუნობისაჲ მკნჳ, ესრეთ გუექმენ შემსხმელთა შენთა გოდოლ სიმტკიცისა და შეგვზღუდენ ჩუენ ოხითა შენითა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ბჳეთ აღმოსავალისა საღმრთოდასო, განმიხვეუნ მე კარნი სინანულისანი და ბჳეთაგან სიკუდილ-შემოსილისა ცოდვისათა, მიკსენ შუამდგომელობითა შენითა, ღმრთისმშობელო.

გალობა 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: განმადლიერებელ მექმენ მე, დამადებელო ცისაო და ქუეყანისაო წყალთა ზედა. დამამტკიცე მე, ქრისტე, ეკლესიისა კლდესა ზედა, რამეთუ არა ვინ არს წმიდაჲ შენებრ, კაცთ-მოყუარე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

იყავ, მკნეო, გამოცდილ მკედრობითსა წყობასა და კუეთებასა, ბრძენო, წინააღმდეგომთა ყოველთასა, რომლითა დასცენ და შემუსრენ ცეცხლისა თაყუანისმცემელნი. ეგრეთვე აწ ბნელი უღმრთოთაჲ განხადე და განანათლენ მორწმუნენი.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვერცა წელთა ცვალებამან და ვერცა ჟამთა ვითარებამან შეუძლო დავიწყებად შრომათა შენთა, რამეთუ არა სცემდი განსუენებასა თავსა თვსსა და დააფუძნე ტფილის-ქალაქი ჩუენი დიდებული და საძირკველად სულიერად დაუღე წმიდანი ეკლესიანი მსგავსად იერუსალმისა

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

შესავდრებელ გუექმენ ჩუენ, და ძალ-მწე, ზემთა ბრწყინვალეო კელმწიფეო, რომელნი ესე სარწმუნოებითა და სიყუარულითა პატივის-ვსცემთ მარადის სახარულევანსა და ყოვლად სანატრელსა კსენებასა შენსა და გილაღადებთ:

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ღღესასწაულობს ერი შენი კსენებასა შენსა და ღაღადებს შენდა მომართ: მ საღმრთოთა მადლითა განბრწყინვებულო, ვახტანგ გორგასალო, მოგუხედენ, ზეცით გარდამო და გუკსენ სოფლისა ღელვათაგან დაუნთქმელად

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ღიდ-არს ძლევაჲ ბრწყინვალს, რომელი აჩუენე კორცთა შინა მყოფმან, ვითარცა უკორცომან, რამეთუ ქრისტესთვს გსუროდა სიკუდილი, რომლითა მიხვედ უკუდავებად და სიხარულითა ლუაწლისა შენისადათა ეკლესიაჲ შეუენიერად მეწამულ-ყავ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მოქალაქობისაგან წმიდისა განვვარდი, ყოვლადწმიდაო, და ვებაძუე პირუტყვთა და ყოვლითურთ დაშვილ ვიქმენ, მშობელო მსაჯულისაო, ყოვლისაგან დაშვიისა მიკსენ და მაცხოვნე მე.

წარდგომი, ხმაჲ 4

ვითარცა კლდს და გოდოლი მტკიცს და ურღვეველი ზახებასა მტერთასა არა შეშინდი, არამედ მძლავრთა უმჯულოებანი განაქიქე და მბრძოლთა მტერისადათა ცხადად არცხვინე, ხოლო მოიკალ რაჲ კელითა სპარსთადათა, ზეცისა მკედრობათა თანა ბრწყინვალედ განშუენებული ქრისტესა წარმოუდეგ. ევედრე მას შეწყალებად სულთა ჩუენთა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ჰეშმარიტად საკურველ-არს სურვილი და სიყუარული შენი და ღმრთისმსახურებაჲ, რამეთუ სხუათა მათ სათნოებათა შენთა კლდეთა ზედა მალალთა და ადგილთა მათ წმიდათა აღაშენენ ტაძარნი და მონასტერნი საღიდებელად ღმრთისა და ეკლესიაჲ მოციქულთაჲ სუეტი ცხოველი განაახლე და შეამკვე მცხეთას.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ღმრთისმშობელო, ქალწულო წმიდაო, მხოლოო მორწმუნეთა შუამდგომელო, დაგვიფარენ განსაცდელთა და ჭირთაგან, და ბოროტის გარემოდგომილებისა გუკსენ ყოველნი, უბიწოო, რომელთა ყოველი სასოებაჲ შენ ზედა დაგვიძს, და აცხოვნენ სულნი ჩუენნი საღმრთოთა ვედრებითა შენითა.

გალობა 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: მესმა, უფალო, განგებაჲ საიდუმლოთა შენთა გამოუთქუმელთაჲ, განვიცადენ საქმენი შენნი და აღვიარე მე ღმრთეებაჲ შენი.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ქებით შეგამკობთ შენ, ღირსო მეფეო, და მეოხ-გყოფთ წინაშე ღმრთისა, რაჲთა წყალობითა კელი აღვიპყრას სარწმუნოებითა შენდამი მოღბოლვილთა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

მღდელთმთავარნი მღდელთა თანა, ჰაბუკნი და ქალწულნი, მოხუცებულნი, ყრმანი, და ყოველი სიმრავლს ერისაჲ ეკლესიად მოკრება და სიხარულით აღასრულებს კსენებასა შენსა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვითარცა მამასა ქართველთა ერისასა ესრეთ გქადაგებთ შენ, ახოვანო მეფეო ვახტანგ, და სარწმუნოებითა გილაღადებთ: მოგუკსენენ საწადელისა შენისა ქრისტეს თანა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ღმრთისა ბრწყინვალეებათა ლამაზო მრავალმნათობო, მზემან სიმართლისამან განგანათლა შენ და მნათობად ცის-კიდეთა გამოგაჩინა, აწ ბნელი ცოდვთა ჩუენთა განანათლე, გევედრებით, სიწმიდითა შენითა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

რომელმან სიმკნს საკურველი აჩუენე და მრავალ-ლონს იგი სივერაგს მტერისად დაამკუე, აწ მაღალთა მათგან სავანეთა მოგუქედენ, ახოვანო, და წინაშე ღმრთისა შეგვეწიე.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ცისკროვან-ჰყავ სული ჩემი, დაბნელებული შეცოდებათა სიმრავლითა, რომელმან ჰმევე მზს სიმართლისა, მარადის ქალწულო.

გალობა 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: განგვანათლენ ჩუენ ნათლითა შენითა, უფალო, და მკლავითა მალლითა მორწმუნეთა მშუდობად შენი ზეცით მომეც ჩუენ, კაცთ-მოყუარე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ჰ, დიდებული საკურველი, სასწაულთა ელვითა უნათლეს მზისა ბრწყინავ შენ, უძლეველო მეფეთა შორის, და ჰნათობ ყოველთა კიდეთა ქუეყანისა ჩუენისათა, დაუესებელისა ნათლისა მიფენითა, ღირსო.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ზეგარდამოდთა მით მადლითა განათლდი შენ, ღირსო მეფეო, და დაიდგ სასანთლესა ზედა მაღალსა და განანათლე შენდა რწმუნებული ერი ქრისტესს მოსახელს, აწ კარნი წყალობისანი განგვიხუენ ლოცვითა შენითა, გევედრებით.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ჰმატდი შენ მრავალთა კელმწიფეთა სიბრძნითა და გონიერებითა, სიმკნისა ღუაწლისა მოღუაწებითა დიდებულო, რომლისათუსცა განგადიდა შენ ქრისტემან მეუფემან და მოგანიჭა ღმრთისა საუკუნო.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

დიდებულები შენი ვინმე მიუთხრნეს, მეწამულად სისხლითა განბრწყინებულო, ღირსო წამებისაო, მეფეო ვახტანგ გორგასალო, რამეთუ დასთხიე სისხლი შენი ქრისტესსთუს და არა ჰრიდე თავსა შენსა მისთუს.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

აწ ითხოვე ყოვლისა სოფლისათუს მშუდობით დაცვა და ერსა ჩუენსა – ძლევა და დამტკიცება მართმადიდებლობისა ქრისტესს ღმრთისაგან, და სულთა ჩუენთა უხუად დიდი წყალობად.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მეოხ-გუეყავ, ძისა შენისა, ღმრთისმშობელო, რადთა გარდამოგვივლინოს სიმრავლს მოწყალებათა, ვითარცა გაქუს კადნიერება.

გალობა 6, ღაღადყავსა

ძლისპირი: ვედრებასა ჩემსა განვჰვენ უფლისა მიმართ და მას აუვარებ ბრალთა ჩემთა მარადის, რამეთუ ბოროტითა აღივსო სული ჩემი და სიმტკიცს ჩემი ჯოჯოხეთად მიიწია, და იონაისებრ ვღაღადებ: აღმომიყუანე მე, ღმერთო ჩემო, უფსკრულისაგან ცოდვისა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

სამეფო ძოწუელთა შემკულმან ღმრთივმშუენიერად ჰქადაგე შენ სახარებასა სასუფეველისა და წმიდა ეკლესია ქართველთა ღუაწლითა შენითა განაშუენე და შეამკევე, აწ მვედრებელთა შენთა წყალობით მოგუხედენ და გზად იგი ჩუენი სამეფოთა წარგვიმართენ.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ჯაჭვი სარწმუნოებისა სიმკნითა შეიმოსე, და ნიში ჯუარისა საჭურველად აღიდე და მკედრად ქრისტესა ახოვნად გამოჩნდი, რამეთუ წინა-აღუდეგ მძლავრთა და დააკუეთე ეშმაკისა საცთური.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

მხიარულ ჰყოფს ცნობასა შემსხმელთა შენთასა სიმკნს შენი, და აცისკრებს გონებასა ახოვნებას სულისა და სიმრთელს ცნობისა, და სიმტკიცს გონებისა შენისა, აწ ცისკროვან-ყავ, კურთხეულო მეფეთა შორის, გონებადცა ჩუენი.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ჰირნი სიმართლედ უხრწნელად და სიკუდილი უკუდავებად შეგეცვალა შენ და ვნებანი ზიარ-ყოფად ვნებათა ქრისტესთა, რომელმანცა მკვდრ-გყო უსხეულოთა თანა, მეოხ-გუეყავ მაგალობელთა შენთა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ზეცისა მხედრობათა ბანაკსა შეერთე შენ, მეფეო ყოვლად ბრწყინვალეო, რამეთუ ღმერთსა ჰმსახურე კეთილად და განუსვენე საქმეთა მიერ საწადელთა, აწ კარნი წყალობისანი განგვიხუენ ოხითა შენითა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განჰკურნე უკურნებელი, უძლური, დაპყრობითა სიბოროტისაჲთა, მძუნვარედ მოწყლული გული ჩემი, ყრმაო, და შენმიერსა კურნებასა ღირს-მყავ და მაცხოვრე მე, მოსავი შენი მეოხებითა შენითა, ყოვლადწმიდაო.

კონდაკი

ღუაწლი კეთილი მოიღუაწე სრულითა სარწმუნოებითა ქრისტესითა და ცეცხლმსახური განასხენ საღმრთოჲთა გულსმოდგინებითა, ხოლო კლდეთა ზედა მალალთა და ადგილთა მათ წმიდათა აღაშენე ეკლესია-მონასტერნი და განამაგრე ციხენი და ქალაქნი უბრძოლველნი, დიდებით დიდებულო, ვინაჲცა გზრგზნი სიმართლისაჲ ღირსად მიიღე და მსხუერპლად სათნოდ ღმრთისა შეიწირე, მას ევერე კსნად ჩუენდა ყოვლისაგან ჭირისა და საფრკეთაგან მტერისაჲთა, რომელნი გილაღადებთ: გიხაროდენ, კაცთა შორის საკურველო მეფეო და ახოვანო მოღუაწეო, წმიდაო ვახტანგ გორგასლანო!

იკოსი

ზეგარდამო მოვლენილო განწმედისათჳს ერისა შენისაო და გაძლიერებისათჳს იბერიისაო, რომელმან ერსა შენსა გვიქადაგე და განგვიჩინე: „მტკიცედ სარწმუნოებასა ზედა სდგეით და ეძიებდით ქრისტესითჳს სიკუდილსა“, ღმობიერ ჰყვენ გულნი ჩუენნი ფიცხელნი აწ ტკბილითა წყალობითა შენითა და წარმართენ სღვანი ჩუენნი გზასა სამეუფოსა, რაჲთამცა მივემთხვივნეთ მადლსა და წყალობასა მეოხებითა შენითა და ვიტყოდეთ ძალისაებრ ჩუენისა: გიხაროდენ, კაცთა შორის საკურველო მეფეო და ახოვანო მოღუაწეო, წმიდაო ვახტანგ გორგასლანო!

გალობა 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმანი ებრაელნი სახუმილსა შინა ვიდოდეს ცეცხლსა ზედა კადნიერებით შეცურეულნი დაღადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

წმიდაო, დიღო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

მცნებათა შენთა დაცვითა შჯულოსა შენსა ერჩდა, მქსნელო, ძღევაჲსილი მეფეი ქართველთაჲ, ამისთჳსცა უშჯულონი სპარაზენნი აღმოფხურნა და დაღადებდა: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

წმიდაო, დიღო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვითარცა სპარსთა მრავალ ღონენი დააცხრვენ ჭირთა მძუნვარებანი, მოწვენადი ერთა შენსა ზედა, ეგრეთვე აწ წინაშე ღმრთისა მდგომარემან, ვითარცა მოღუაწემან, ითხოვე ერისათჳს ჩუენისა ძღევაჲ მტერთა ზედა.

წმიდაო, დიღო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვითარცა განაქარვე საცთური ივი ცეცხლ-თაყუანისმცემელთაჲ და კარი სარწმუნოებისაჲ განუღე მრავალთა ერთა, ეგრეთვე მგალობელთა შენთაგან განსდევნე ბნელი ჭირთა და განსაცდელთა მრავალსახეთა და გჳკსენ ვნებათაგან.

წმიდაო, დიღო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

მოგწყლეს რაჲ ბრძოლასა შინა სპარსთა, დამძიმდი ფრიად სიკუდიდ, მქნეო და ღირსო მოწამეობისაო, და ამცნე სახლეულსა შენსა და ერსა, რაჲთა მტკიცედ დგენ სარწმუნოებასა ზედა და ეძიებდენ ქრისტესითჳს სიკუდილსა სახელსა მისსა ზედა, რაჲთა მოიგონ წარუვალი დიდებაჲ.

წმიდაო, დიღო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ოდეს აღესრულე უჯარმასა, უძღვეველო წინამბრძოლო ერისა ჩუენისაო, პატიოსანი გუჲმი შენი დაკრძალეს „დედასა ყოველთა ეკლესიათასა – სუეტიცხოველსა“, გარნა ძალითა ქრისტესითა სიკუდილისა შემდგომადცა ყოველთა მკვდრებელთა შენთა მიჰმადლებ უხვსა საბოძვარსა წყაროჲსაგან უღვევისა მადლისა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

კუართი შენი წმიდაჲ მოწეულ-ყავ სისხლითა მეწამულითა, და შეიმოსე ივი სიწმიდით, კეთილმსახურო მართალო და დიღო მეფეო, წმიდაო ვახტანგ გორგასალო, და ქრისტესა

მეუფისა თანა იხარებ და გვრგვინთა უხრწნელებისათა შემკობილი უკორცოთა თანა აღიდებ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ნებითა ჩემითა შეცოდებული და დამონებული ჩვეულებისაგან უჯგეროდასა, მოწყალებისა მომართ შენისა მოვლტი განწირული, მაცხოვრე, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო.

გალობა 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: შუღვილ ალაგზნა საკუმილი, მძლავრმან ქალდეველმან ყრმათათჳს გულისწყრომითა, და რისხვითა, და ძალითა მძლისაათა იხილნა უვნებელად დაცულნი ცეცხლისაგან განუხრწნელად, და დამბადებელისა მიმართ და მქსნელისა ღაღად-ყო: აკურთხევდით ყრმანი, და მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

დღეს კსენებასა წმიდასა და ერის-კრებასა დიდისა მეფისასა, იშუებს ერი მორწმუნე და ღმრთივგანბრძობილთა, მოყუარეთა დღესასწაულისათა კრებული, რამეთუ სახარულევან არს ერისადა მწყემსი, მეოხი და ღმრთისა მიმართ მკურვალედ მგალობელი: მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

უფალსა ყოვლის-მპყრობელსა ევედრე, ყოვლად დიდებულო, სახელოვანო კელმწიფეო, ჩუენ უღირსთა მონათათჳს, რაათა შენთანა უგალობდეთ მეუფესა ტკბილსა: მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ბნელისა იგი უჩინო წყუდიადი განიოტე, ახოვანო, და სირცხვილეულ-ყვენ ყოველნი მტერნი ღმრთისანი, და ხწადიერებითა და სურვილითა ხმას უგალობდი: მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვახტანგ, მეფეო, მქნეო, ქუელო, კეთილ-მძლეო, და არ შერყეულო, შენ გაქებს პირი და ენა, სული, გული და გონება, და შენთანა უგალობთ დამბადებელსა: მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვაკურთხევთ მამასა და ძესა და წმიდასა, სულსა უფალსა.

რომელი გვრგვინთა მეფობისათა და პორფირითა მარტვილობისათა იდიდე, ძლევითა და განმარჯუებითა აღსავსეო, და მოიღე შარავანდედი წარუვალისა მეფობისა, შენდამი კეთილმსახურებითა მოლტოლვილნი აწ შეგვაწყნარენ ღმერთსა სახიერსა და განწმედად გეთხოვე ჩუენ და მშჯობაჲ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თუალნი სულისა ჩემისანი გარდასლვითა დაბრძობილნი, ღმრთისმშობელო, განანათლენ, გონებაჲ და გული მრავალ-ხატითა აღშფოთებული დაამშჯდენ, გევედრები, მაცხოვრე მე მგალობელი: ყრმანი და მღღელნი უგალობდით, ერნი უფრიდასად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

გალობა 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: განკურდეს ზესკნელს ცანი, და კიდენი ქუეყანისანი შეძრწუნებულ იქმნეს, რაჟამს ღმერთი შენ მიერ კაცთა გამოუბრწყინდა და საშოჲ შენი უმაღლეს ცათა საყდართა გამოაჩინა. ამისთჳს, ღმრთისმშობელო, ანგელოზნი და კაცნი, ვითარცა ღირს ხარ, გადიდებენ შენ.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

რომელმან ალაშენე მონასტერნი ესე დიდებულნი და წმიდანი ეკლესიანი შემწყნარებელად ნათესავისა შენისა, ღმრთივშუენიერად შეიწყნარე მაღლთა ბრწყინვალეებაჲ და წესი ღმრთივსულიერი დაუტევე ერსა შენსა, რაათა ეძიებდენ ქრისტესთჳს სიკუდილსა.

წმიდაო, დიდო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

პირად-პირად შემკულ ხარ გვრგვინთა და შარავანდედითა, და კურთხითა სამეუფოთა, და პორფირითა და ბისონითა, შუენიერო დიდებო კელმწიფეთაო, და

ჰსუფევე მეუფისა თანა ძალთასა, რამეთუ ღმერთსა მსახურე კეთილად და განუსვენე საქმეთა მიერ საწადელთა.

წმიდაო, დილო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ვითარცა ლომი საცნაურ არს ბრჭყალთაგან თუსთა, ეგრეთვე შენ, მეფეთა შორის საჩინოო და სანატრელო, საცნაურ იქმენ ღუაწლთაგან შენთა ურიცხუთა და საკურველთა, რომლისა ღირსად გამოთქუმაჲ ვერ ძალუძს ენასა კაცისასა.

წმიდაო, დილო მეფეო ვახტანგ გორგასალო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა.

ჟ, ძალითა ქრისტესითა ძლევა-შემოსილო, ითხოვე მისგან მგალობელთა შენთათუს გამოკსნაჲ ღელვათაგან მძუნვარეთა, რომელთა აღგუძრავს მტერი იგი მოშურნს, არამედ შენითა ვედრებითა დაქსენ ეშმაკი საცთური და ღირს-გვევენ შენთანა სიხარულსა დაუსრულებელსა

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

საგალობელ არს ყოვლად წმიდაჲ ღუაწლი შენი, და სახელი შენი დიდ-საქებელ, რომელი ცათა შინა განისუენებ, და მკედრობათა თანა ანგელოზთასა წინაშე მეუფისა სდგა, მცირედ მანდათ გარდამოხედ ჩუენდა მომართ და იხილე, რაჲსა ესე აღვა-სრულებთ, და შეიწყნარე სიგლახაკს სიტყუათა ჩუენთაჲ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი და უფალი, მიდგომილმან შევე უკუე, ქალწულო, და აჰა, აწ მდგომარე ხარ მარჯუენით მამისა, ვითარცა დედოფალი, წმიდაო, ამისთუსცა გევედრებით შენ, ნაწილისაგან მარცხენისა მიკსენ მე ღლესა შინა სასჯელისასა და მარჯვენითა ცხოვართა თანა აღმრაცხე.

განმანათლებელი

აწ განათლების ივერთა ეკლესიაჲ დიდებითა შენითა და იხარებს და განსცხრების კრებული მორწმუნეთაჲ მომხსენებელი ღუაწლისა შენისაჲ და ითხოვს წყალობასა, მოქალაქობითა მკნეო, ღუაწლისა მძლეო, უშიშო გონებითა, სასოებისა შენისა მოქენეთა ნუ განგვეწირავ, მეფეო ვახტანგ, არამედ ითხოვე ყოვლისა სოფლისათუს მშულობით დაცვაჲ, ხოლო ერსა ჩუენსა ძლევაჲ მტერთა და მაჭირვებელთა ზედა მოანიჭე და მგალობელთა შენთა უხუად დიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ... აწდა...

ხატისა შენისა არა თაყუანის-მცემელნი, ძისა და ღმრთისა შენისა, ქალწულო, სარწმუნოებითა წმიდითა განსდევნენ, ვითარცა უღმრთონი, და გეჰენიასა შინა შთასთხიენ.

აქებდითსა ზედა დასდებელნი, მუკლი 6, ხმაჲ 1, შენ სიტყვაი

ჟ, დიდებული სიმკნს შენი, სწორუპოვარო მეფეო ქართველთაო, ახოვნებაჲ სულისაჲ და სიმტკიცს გონებისაჲ და დიდ-სულობაჲ ყოველსა შინა, სიწრფოებაჲ გულისაჲ და სიბრძნს მდიდარი და წყურილი ქრისტესითუს სიკუდილისა, ამისთუს ცათა შინა მიილე გურგუნი დიდებისაჲ და მადლი ჭირთაგან კსნისაჲ და უძღურთა კურნებისაჲ.

არა დაჰჟარნა ღმერთმან შრომანი შენნი, ახოვანო მეფეო ქართველთაო, არამედ ნაშენებთა შენთა მიერ განჰსთქუა ბრწყინვალეჲ მოღუაწებათა შენთაჲ, და ყოველთა მევედრებელთა შენთა შემწედ და კელისალმყრობელად გამოგაჩინა.

აჰა, სამარხოჲ ძუალთა შენთაჲ გვაქუს მორწმუნეთა ზღუდედ სიმტკიცისად, საუნჯედ მადლისად და ეშმაკთა მათებელად, ამისთუს გული გუთქმს მისლვად სუეტიცხოველსა, რაჲთა სიწმიდს ესე მკურვალედ შევიტებოთ და კურნებაჲცა აღმოვივსოთ მაქებელთა შენთა.

ჟ, ღირსო მეფეო, ვახტანგ სანატრელო, ჰსუფევე წინაშე ქრისტესსა ელვითა სულისაჲთა განათლებული და დიდთა მათ ღუაწლთა შენთა სიმტკიცითა შემკული; იმეოხენ წინაშე მისსა, განგვიმრავლდეს ყოვლისა ქართველთ ზნეობითა სრულ-ყოფილნი ერის-მძღუარნი, რაჲთა ზრუნვიდეს ერისა ჩუენისათუს და კმითა მადლობისაჲთა ჰნატრიდეს სიმკნეთა შენთა.

ჟ, ახოვანო წყობათა შინა და გამოცდილო რჩეულო მკედარო, მეფეო ვახტანგ, ვითარცა ძალითა ქრისტესითა არცხვინე მტერთა მათ უკეთურთა, ეგრეთვე დაამკუნე მტერნი ჩუენნი მცბიერნი და უკეთურებითა და ზაკუვით მოსრულნი ურიცხვნი

თანამზრახველნი მათნი, რომელნიცა მტრობენ დედისა ღმრთისა წილ-ხულომილსა ერსა ჩუენსა, მართლმადიდებელსა და მართლმადმსაარებელსა.

ჟ, საჩინოო, ბრძენ-მკნეო, მეფეო ბრწყინვალეო, ვითარცა სპარსთა მრავალ ღონენი დააცხრვენ ჭირთა მძვნვარებანი, მოწვენადი ერსა შენსა ზედა, ეგრეთვე აწ გარე წარაქციე ყოველნი მტერნი და მაჭირვებელნი ჩუენნი, რომელთა განიგდეს წილი სამკვდრებელსა ჩუენსა ზედა და აღვუღუნე მამული ჩუენი – საქართველო – პირველსავე დიდებასა და დაცევ სახლეულნი მისნი უცხო თესლთა ზედა მოსლვისაგან.

ჟ, მკნეო მეფეო, ახოვანო და შემმართველო ძლიერო, ვითარცა შეიმოსე შენ ძალი ღმრთისა და საჭურველითა ჯუარისადათა შეჭურვილთა კეთილად სრულ-ჰყავ სრბად ღუაწლისა შენისაი, ეგრეთვე აწ ელვარებითა სიწმიდისა შენისადათა დაშრიტე საზეპუროსა ერსა ჩუენსა ზედა აღძრული საიდუმლოდ იგი უმჯულოებისა და დაგვიფარე მწვალებელთა შესაკრებელისაგან, რომელ არს „სამაგელი მოოხრებისა“.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

გიხაროდენ, წყობასა შინა უძლეველო და სარწმუნოებისა თანა-შემწეო, რომელი შეიჭურვე საჭურველითა ჯუარისადათა, სასოებითა სარწმუნოებისადათა და სიყუარულითა სიმტკიცისადათა და დაჰლენე ყოველი საჭურველი მძვნვარისა ბრძოლისა; გიხაროდენ, მირიანისა ღუაწლისა აღმადგინებლო სახელისათჳს ქრისტესა; გიხაროდენ, მართლმადიდებლობისა წყარო დაუწყვედელო, რომელი დაათრობ კიდეთა ქუეყანისათა; გიხაროდენ, სიქადულო მეფეთაო, შვილთა მორჩილებად მამა-დედათა, და მშობელთა – სულითა საღმრთოდათა შვილთა საყუარელთა მოწყალეად განმწვრთუნელო; გიხაროდენ, ქრისტეანეთა მეფეთა შარავანდედისა განმბრწყინვებელო და სამეფოსა შენთა ერთ ზრახვად შემკრველო, სამგზის სანატრელო მეფეო, წმიდაო ვახტანგ, მოსავნი შენნი ვითხოვთ ღმრთისაგან მშჯობასა და დიდსა წყლობასა.

აწდა, ღმრთისმშობლისა.

ღემეტრე საქართველოს მეფისა, ბაგრატიონისა.

შენ ხარ ვენახი, ახლად აყუავებული,
მორჩი კეთილი, ედემში დანერგული,
აღვა სულნელი, სამოთხით გამოსრული,
ღმერთმან შეგამკო, ვერავინ გჯობს ქებული,
და თავით თჳსით მზე ხარ გაბრწყინვებული.

დიდება მალალი – გრძლად.

კვერქსი და განტევება.

ლიტურღიასა ზედა.

მომიკსენენი კანონისაგან წმიდისა გალობა გ, და ვ, მუკლი 8

წარდგომა: ხმა 4. აღვამაღლო რჩეული ერისაგან ჩემისა, ვპოვე დავით მონად ჩემი.

მუკლი. ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

სამოციქულო. პრომაელთა, თავი 13, მუკლი 1

ძმანო ყოველნი კელმწიფებასა უმთავრესისასა მას დაემორჩილნენ.

დასასრული, მუკლი 11

აღმასრულებელი ჰსჯულისა სიყუარული არს.

ალილუია, ხმა I

ძალითა შენითა იხარებდეს მეფე, და მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად.

მუკლი. მოიხსენე, უფალო, დავით და ყოველი სიმშუღს მისი.

სახარება იოანესი, თავი 10, მუკლი 1

ჰრქუა უფალმან მოსრულთა მათ მისსა მიმართ ჰურიათა...

დასასრული, მუკლი 10

და საძოვარი ჰპოვოს...

განიცადე

საკსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი.